

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Auzit-ați voi ceva despre Agru ?

Aceasta întrebare a fost adresată în zilele trecute, către un grup de țărani, format din vre-o 20—30 de persoane, în vârstă între 18—50 ani. Întrebarea ar fi putut fi adresată și în alte multe comune, răspunsul ar fi fost identic.

Iubite cetitorule știi, sau barem te interesează să știi, că ce a fost răspunsul ?

Iată că te lămurim. Răspunsul a fost semnul întrebării, reoglundindu-se din ochii și de pe fața celor întrebați și o curioasă privire, însă mai clară ca ori și ce vorbă, din care s'a putut constata în mod neîndoielnic, că într'o comună rurală din Maramureș, în care numărul românilor greco-catolici, atinge nouăzecișinouă procente din sută, într'un grup de 20—30 de catolici din cele mai variate vârste, nu era nici unul care ar fi auzit barem ceva despre existența Agrului nostru. Nu era de lipsă a se deplasa pentru acest răspuns la zeci de kilometri depărtare, pentru că acelaș răspuns am primi chiar și în comuna noastră urbană. Dacă am adresa aceeași întrebare — nu analfabeților din sate — dar celor cari știu să și cetească, cari dacă au și auzit ceva despre existența Agrului, totuși nu ar fi în stare să dea un răspuns cât de cât suficient, dacă i-ai întreba că, ce este Agru ?

După aceasta tristă constatare ni se impune chiar datorința în preajma Congresului nostru epahial — să continuăm cu întrebările — barem între noi acasă și în șirul cetitorilor noștri — că oare cine poartă vina pentru acest răspuns negativ ? Și oare cine va trebui să dea seamă despre aceasta ?

Pentru că în tot cazul cineva va trebui să răspundă pentru aceasta neștiință, pentru acest indiferentism și pentru aceasta neglijență.

Ne punem întrebarea și o adresăm chiar către conștiința noastră proprie, că oare cine va purta răspunderea ? Tot noi înșine dăm și răspunsul, nu cu semnul întrebării, nici cu o curioasă privire, nici cu un zâmbet ironic, ci în mod clar și categoric, declarăm că pentru acest indiferentism, pentru aceasta neștiință, pentru aceasta neglijență, nimeni altul nu va avea să dea seamă la judecata cea de pe urmă — dacă nu eventual și mai îndegrab, anume când va ajunge până la noi puhoiul anticreștinesc, care a inundat deja Rusia, Mexicul, Spania, Austria, Germania și propriaminte societatea întreagă — spunem franc și categoric, că nimeni altul nu va avea să răspundă, decât noi și numai noi, cari fiind cu toții creștini catolici și încă nici azi în ora a douăsprezecea nu avem sau chiar nu voim să luăm la cunoștință, că atât în occident cât și în extremul orient, la polul nord cași la cel de miazăzi, există deja de vre-o 12 ani o acțiune intensivă, — și mai mult — o vieată profund activă catolică, de vre-o 3—4 ani și la noi în cadrele : Asociațiunea Generală a Românilor Uniți.

Se vede deci că lista vinovaților e destul de lungă, iar în în rândul lor, nu chiar cu toții sunt de o potrivă de vinovați. Sunt unii, cari cunt chiar trădători ai bisericii lor, trădători ca Iuda, prin sărutare, bătându-și pieptul că sunt catolici, dar încolo ? Nu fac nimica. Iar mulți numai inconștient.

Pentru ce ? Ne va întreba cineva, dacă întâmplător va ceti aceste știri și nu va da de o parte „Dumineca“ noastră, împreună cu suplimentul ei : „Agru,“ sau nu o va fo-

loși de hârtie de pachetat în ea, eventual să zicem: slănină. Pentru aceasta-

Acest organ apare de mai mult ca de zece ani de zile, din săptămână în săptămână, în câte 500—600 exemplare, de trei ani cu suplimentul Agru. În zece ani fiind 520 de Dumineci și luând numai 500 de exemplare de 520 de ori, a ieșit un număr considerabil de 260,000 exemplare între credincioșii noștri, și încă și azi după zece ani de zile, încă tot sunt grupuri de 20—30 persoane, cari nici habar nu au că există ceva, ce se zice că ar fi Agru. Se poate?

Nu că: „se poate” dar — durere — așa e. Și oare pentru ce? Vom răspunde și la întrebarea aceasta, fără ca să amintim că în afară de „Dumineca” și „Agrul” nostru modest, vin încă în Vicariatul nostru și câteva numere ale „Unirei” dela Blaj ale „Daciei Creștine” și „Lumina Creștinului” dela Iași, „Observatorului” dela Beiuș, „Vestitorului” dela Oradea, „Cuvântul Adevărului,” dela Bixad, câteva broșuri de ale „Presei Bune” dela Iași, — despre soarta cărora putem citi ceva foarte interesant și identic cu tema noastră de azi, în ultimul număr al „Daciei Creștine.” Deci mulțumită Domnului și Acțiunii Catolice avem tipărit material abundent de citit și totuși să fie atâția inși cari să nu fi auzit ceva că ce este Agru? Sau să nu fi fost cineva cine să spună analfabeților că ce a citit el despre Agru?

Azi nu mai e de ajuns ca să fii și să zici că ești catolic, când ai ce să citești și de ce să te interesezi, în ceea ce privește catolicismul tău. Ni se impune datorința ca să cunoaștem și fața contrară a vieții sociale în care trăim, și fiind catolici nu e de ajuns ca să nu facem alt ceva decât să ne petrecem viața pe ștranduri și pe ghiață, într'un club sau într'un casinou, într'un bufet sau o bodegă, pe grunduri de tenis sau fotbal, în dancinguri sau școli de gimnastică ritmică — ați văzut reclama acestei școli? — în cinematografe și teatre, cu reprezentării obscene, pare-ni-se, că toate acestea anume sunt inventate și astfel utilizate declarându-se a fi „culturale” și „moderne” pentru ca și un moloch nou, să absoarbă viața noastră, inima, mintea și sufletul nostru catolic prin botez, ca apoi trăind o astfel de viață, orbiți, să nu vedem în toate aceste distracții, lupta răului în contra binelui absolut.

Nici atâta nu e de ajuns ca să fim jinuți de catolici, dacă noi nu vrem să fim, ca să intrăm cu trecerea — firește modern îmbrăcați — pe un moment, în sărbătorile împărătești, fie chiar și câte într'o Duminecă, de pe corso în biserică, pretinzând acolo un loc de frunte, unde dacă am salutat pe toți cunoscuții și cunoscutele noastre de a dreapta și de-a stânga, îndată să și ieșim.

Nici atâta nu e de ajuns ca să privim cu o desinteresare absolută, dacă vedem ici și colo câte un ziar, câte o broșură, câte ceva dintr'o „Presă Bună” să-i acordăm numai un procent al interesului nostru din cele sute de procente, cât acordăm presei murdare. Mulți catolici cetesc mult, dar că ce și cum cetesc o veți ști dacă veți bine-voi a citi articolul din ultimul număr al „Daciei Creștine” intitulat: „Un dialog cu cântec” și vă veți mira, cum se pot ținea astfel de inși catolici, ori și numai oameni într'adevăr culți?

În consecință deci, dacă vedem toate acestea și nu ne scandalizăm, dacă nu ne silim să obiecționăm acestea, dacă nu facem nimica numai ne închidem ochii, pentru ca să nu se conturbe liniștea noastră, dacă nu acționăm cu toată iubirea deaproapelui, cu toată energia aceluia care văzând pe fratele său ajuns în pericol și nu vrea să-l salveze, inzadar suntem catolici, căci cu toții suntem de vină, că încă și azi sunt în comunele noastre grupuri formate din 20—30 de persoane, între cari nu este nici unul care să fi auzit ceva despre Agru.

Dela Comitetul Diecezan A. G. R. U. Maramureș. cătră toate Org. locale ale Agrului din Diecesă.

Având în vedere că congresul general al Agru-lui diecesan, se va ținea în zilele de 25—26 August la Șomcuta-Mare, ni s'impune datorința a face un exposu, cât mai compleci și mai documentat, asupra organizațiilor din Eparhia noastră, rugăm deci toate organizațiile în persoana On. Dnii Părinți Parochi și Dlor Președinți, ca să insiste în mod energic, să se trimită pe adresa dlui Secretar General (dr. Ionel Pop avocat, jurisconsult diecesan Baia-Mare) procesele verbale precum și toate datele necesare pentru întocmirea expozeului.

Intr'un proces verbal se va descrie activitatea de un an a fiecărei organizații.

De unde nu vom primi datele necesare, vom face mențiune despre aceasta în exposu, aducând aceasta și la cunoștința Congresului General.

Sighet, la 9 Iulie 1934.

Președinte :
dr. F. MIHALYI

Secretar general :
dr. IONEL POP

